

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010217
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010217.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.10.2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného O. Q. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/34/2018 zo dňa 29.04.2019 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného O. Q. - nar. XX.XX.XXXX v K., bytom N. G., ul.
K. XX/XX, prechodne bytom N. G., ul.
I. č. XXX,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

- dňa 05.02.2017 okolo 17,00 hod. v rodinnom dome na ulici I. č. XXX v N. G., okr. K., kde sa nachádzal v dome so svojou maloletou dcérou X. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá začala silno plakať, preto ju vybral z postielky na ruky a snažil sa ju utíšiť trasením, následkom čoho maloletá X. O. utrpela zakrvácanie v subdurálnom priestore pod tvrdou plenou mozgovou a podpavúčnicové krvácanie, v dôsledku čoho upadla do bezvedomia a došlo u nej k poškodeniu mozgu s pravdepodobnosťou zanechania trvalých následkov,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe
t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona, a za to mu

u k l a d á

podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmieniene o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú stranu Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s., s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/34/2018 zo dňa 29.04.2019 bol obžalovaný O. Q. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 05.02.2017 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome na ulici I. č. XXX v N. G., okres K., kde sa nachádzal v dome so svojou maloletou dcérou X. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá začala silno plakať, preto ju z postieľky vzal na ruky a snažil sa ju utíšiť trasením, následkom čoho maloletá X. O. pri plači upadla do bezvedomia a následne privolanou Rýchlou zdravotnou pomocou bola prevezená do Nemocnice K., a.s., kde vyšetreniami boli u nej zistené zranenia - podpavúčnicové krvácanie na spodine spánkového laloka, nad šiatrom mozočka, vysoko čelovo vpravo a diskrétno čelovo vľavo, chronické krvácania medzi pavúčnicou a tvrdou plenou v čelových oblastiach a v spánkovej oblasti a štyri ložiská krvácania do pravej sietnice oka, pričom ide o zranenia ťažké, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu maloletej X. O. od 05.02.2017 do 06.02.2017 v Nemocnici, a.s. K. a od 06.02.2017 do 28.02.2017 v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou G. G. a jej liečenie v trvaní najmenej 1 roka, s predpokladom trvalých následkov,

za čo mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmieniene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 30 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zákona mu bola uložená i povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bolo rozhodnuté, aby obžalovaný zaplatil poškodenej strane Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s., liečebné náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 11.761,13 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že odvolanie podal z dôvodu, že vykonané dokazovanie v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom nezodpovedá výrokom o vine, treste a náhrade škody, pretože v trestnom konaní boli porušené základné zásady uvedené v ustanoveniach § 2 ods. 10, 12 Tr. poriadku. Zároveň bolo porušené aj ustanovenie § 16,

§ 19 ods. 1 a § 157 Tr. zákona. Dňa 05.02.2017 boli operatívnymi pracovníkmi kriminálnej polície vyťažení nielen on, ale aj jeho družka I. V., ktorý postup považuje za neprípustný, pretože uvedeným spôsobom bolo porušené právo svedkov odoprieť vypovedať v zmysle § 17 ods. 4, ods. 6 zák. č. 171/1993 Z. z. a zároveň bolo porušené ustanovenie § 130 ods. 1, 2 zák. č. 301/2005 Z. z.. Ak podľa operatívnych pracovníkov kriminálnej polície OR PZ v Poprade išlo v prípade jeho a jeho družky o osoby podozrivé zo spáchania trestnej činnosti, malo sa voči nim postupovať v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Uvedené vyťaženia boli premietnuté do uznesenia o vznesení obvinenia, kde v úvode sú tieto skutočnosti konštatované. Vzhľadom na dôkazy, ktoré sa získali nezákonným spôsobom, považuje aj uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné. Je toho názoru, že ak bolo vznesené obvinenie na základe nezákonne vykonaných dôkazov, nemožno konštatovať, že ďalšie trestné konanie bolo vykonané zákonným spôsobom a teda namieta aj uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní. Zo znaleckého posudku K.. Y. K. nevyplýva, že má sklony k fabuláciám, či kontra fabuláciám, teda, že by skutočnosti neprežil tak, ako sa stali a je toho názoru, že nebolo preukázané, aby klamal. Zo znaleckého posudku S.. Z. O. V., K., plynú okrem iného zranenia, ktoré u maloletej vznikli s pravdepodobnosťou blízkou istote v deň, kedy bola hospitalizovaná, a zranenia, ktoré boli minimálne tri týždne staré, ale môžu obsahovať lokality ešte staršie. Presný čas, kedy došlo k zraneniam, nie je možné určiť a nie je možné

vylúčiť aj iný spôsob vzniku poranení. Z uvedeného je teda zrejmé, že maloletá mala poranenia, ktoré vznikli dňa 05.02.2017 a zároveň mala poranenia staršie, na základe ktorého dôkazu nevyplývalo, ako sa mal dopustiť starších zranení maloletej a či vôbec sa ich dopustil a ako vznikli. Okrem toho poukázal i na to, že v deň 05.02.2017 bola ich dcéra v opatere aj iných osôb a to konkrétne jeho rodičov, jeho brata a taktiež jeho družky. Podľa jeho názoru obžaloba neunesla dôkazné bremeno, keďže zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že sa skutku mal dopustiť on. Z nich vyplýva jedine to, že v čase, keď maloletá odpadla, sa nachádzal s deťmi doma sám, čo však nedokazuje, že sa skutku dopustil. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. poriadku a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní postupu konajúceho súdu je nutné konštatovať, že konajúci súd poskytol obžalovanému možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obhajobou za vinu, ako aj k vykonaným dôkazom, pričom obžalovaný mal možnosť aj prostredníctvom svojho obhajcu navrhnúť doplnenie dokazovania, vypočúvať svedkov, a napokon v rámci záverečnej reči a obžalovaný aj v práve posledného slova mali možnosť s obhajcom predložiť argumenty o nevine obžalovaného. Na podklade uvedeného odvolací súd uzavrel, že tento procesný postup dáva podklad k vysloveniu o tom, že k porušeniu práva na obhajobu nedošlo a to ani pri vykonávaní dôkazov, pretože obžalovaný mal možnosť vypočúvať svedkov a znalca i prostredníctvom svojho obhajcu.

Konajúci súd svoje skutkové zistenia opieral o dôkazy vykonané nielen na hlavnom pojednávaní zo dňa 29.04.2019, ale aj o výsluchy obžalovaného, svedkyne E. E. a znalca S.. Z. O. V. vykonané dňa 17.09.2018, ktorá skutočnosť vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd k dôkaznej situácii so zreteľom už na jeho predchádzajúce rozhodnutie v danej veci pod sp. zn. 5To 4/2019 zo dňa 26.02.2019 iba v stručnosti konštatuje, že so zreteľom na spôsob zaznamenávania dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 vyslovil ich procesnú neúčinnosť, preto z nich pri ustálení skutkového stavu konajúci súd ani nemohol vychádzať. Aj napriek tomuto zisteniu odvolací súd mal za to, že zabezpečená dôkazná situácia doplnená dokazovaním pred odvolacím súdom postačovala pre rozhodnutie o obžalobe prokurátora.

Vina obžalovaného bola konajúcim súdom založená predovšetkým na záveroch znaleckého dokazovania a na obsahu lekárskeho správ, ktoré boli podkladom pre podanie znaleckého posudku z odvetvia chirurgia a neurochirurgia a ktorými bolo preukázané zistenie chronického subdurálneho krvácania v čelových a spánkovej oblasti, SAK - subarachnoidálneho krvácania temporobazálneho, nad tentórtiom cerebella a vysoko frontálne (pod pavúčnicu, na spodine spánkovej laloka, nad šiatrom mozočka a čelovo) vpravo, diskkrétne aj frontálne vľavo a 4 ložísk krvácania do pravej sietnice u maloletej X. O.. Uvedené poranenia sú charakteristické pre úrazy dojčiat a malých detí a vznikajú opakovanými epizódami trasenia dieťaťom, pričom v posudzovanom prípade s pravdepodobnosťou blízku istote vznikli v deň, keď bola maloletá X. O. hospitalizovaná, za použitia sily malej intenzity.

Ustálené skutkové zistenia konajúceho súdu by boli akceptovateľné, ak by konajúci súd mal objasnené aj konanie obžalovaného vo vzťahu k chronickému subdurálnemu krvácaniu, ktoré podľa výpovede znalca vzniklo pred hospitalizáciou najmenej 3 týždne až niekoľko mesiacov. Vzhľadom k tomu, že konajúci súd nezameril dokazovanie aj k tomuto poraneniu a nemal tak skutkový základ pre záver o spôsobe chronického subdurálneho krvácania u maloletej práve konaním obžalovaného, odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca so zameraním na objasnenie doby vzniku čerstvého poranenia maloletej a jeho hodnotenia z medicínskeho hľadiska. Podľa vyjadrenia znalca čerstvé zakrvácanie v subdurálnom priestore pod tvrdou plenou mozgovou a v podpavúčnicovom priestore vzniklo dňa 05.02.2019 v časovom horizonte 1-3 hodiny pred prvým vykonaním CT vyšetrenia a vyvíjalo by sa rovnako, ako sa rozvinul obraz chronického subdurálneho krvácania, preto ho hodnotil ako ťažké poranenie.

Na podklade obsahu doplneného znaleckého dokazovania odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nemožno pričítať spôsobenie následku v rozsahu ustálenom v skutkovej vete vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky vykonaného dokazovania bez rozumných pochybností obžalovanému preukazujú iba spôsobenie čerstvého zakrvácania v subdurálnom priestore pod tvrdou plenou mozgovou a v podpavúčnicovom priestore maloletej. Mechanizmus vzniku tohto poranenia zodpovedá predovšetkým traseniu, a keďže obžalovaný v kritickú dobu mal maloletú v starostlivosti, aj napriek tomu, že popieral, aby s ňou triasol, ani odvolací súd nemal pochybností a v tom sa stotožnil s konajúcim súdom, že v dôsledku plaču maloletej sa snažil túto utíšiť trasením na rukách. Skutočnosť, že maloletá bola plačlivá, je zrejmá nielen z výpovedí obžalovaného a svedkyne E. E., ale aj zo znaleckého posudku, pretože plačlivosť dieťaťa je jedným z príznakov syndrómu traseného dieťaťa.

Za daných zistení odvolacia námietka, že dokazovaním nebolo preukázané, aby obžalovaný spôsobil maloletej ťažkú ujmu na zdraví, je neopodstatnená, keďže aj posudzované čerstvé zakrvácanie znalec vyhodnotil ako ťažkú ujmu na zdraví, pričom v čase jeho vzniku bola maloletá vo výlučnej starostlivosti obžalovaného.

Pre nejasnosti uvedené v skutkových tvrdeniach napadnutého rozsudku odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku a keďže mal dostatočný podklad pre rozhodnutie vo veci o odvolaní obžalovaného podaného v jeho prospech podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol. Po zrušení rozsudku v celom rozsahu bola upravená skutková veta tak, aby zodpovedala dokázanému konaniu a tomu zodpovedajúcemu následku čerstvého zakrvácania, ktorému zodpovedá právne posúdenie skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona s následkom ťažkej ujmy na zdraví. Z posudzovaného čerstvého zakrvácania v subdurálnom priestore by sa totiž po čase rozvinulo chronické subdurálne zakrvácanie s totožnými následkami, aké bolo zistené v čase hospitalizácie maloletej, čo sa považuje za poškodenie mozgu s pravdepodobnosťou zanechania trvalých následkov. Poškodenou je maloletá osoba, ktorej poranenia boli spôsobené vo veku necelých 5 mesiacov, a táto je dcérou obžalovaného, preto kvalifikačný moment podľa § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zákona je daný a na základe neho bolo potrebné konanie posúdiť aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 2 písm. b/ § 157. Odvolací súd sa stotožnil so záverom konajúceho súdu o preukázaní zavinenia formou vedomej nedbanlivosti, pretože obžalovaný mohol predpokladať, že trasením môže maloletej spôsobiť poranenia. V jeho prípade išlo o druhé dieťa v poradí, o ktoré sa staral spoločne s jeho matkou, preto vedel, že takým konaním môže spôsobiť maloletej ťažkú ujmu na zdraví, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že následok predpokladaný zákonom nenastane.

So zrušením výroku o vine musel odvolací súd zrušiť aj všetky ďalšie výroky na tento výrok o vine obsahovo nadväzujúce.

Konajúci súd obžalovanému uložil za priznania jednej poľahčujúcej okolnosti, ktorou bolo vedenie riadneho života obžalovaným podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Vzhľadom k tomu, že po úprave skutkových zistení došlo k zmierneniu pričítaného následku spôsobeného konaním obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zmierniť i trest oproti pôvodne uloženému trestu v napadnutom rozsudku. Po priznaní poľahčujúcej okolnosti už konajúcim súdom, ktorý postup je zákonný, aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona sa upravovala horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby jej znížením o jednu tretinu z 5 rokov na 3 roky 8 mesiacov. Uloženie trestu odňatia slobody na 12 mesiacov považoval odvolací súd v rámci upravenej trestnej sadzby na 1 rok až 3 roky 8 mesiacov za trest primeraný, ktorý zodpovedá nielen spôsobenému následku, ale aj okolnostiam spáchania činu, forme zavinenia, či osobe obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol a viedol riadny život. Práve hodnotenie osoby obžalovaného viedlo odvolací súd k záveru, že výkon uloženého trestu obmedzením osobnej slobody u obžalovaného nie je nevyhnutným a účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa zabezpečí aj hrozbou výkonu tohto trestu, preto jeho výkon podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov, ktorá so zreteľom na doterajší život obžalovaného postačuje na preukázanie, či tento trest bol alebo nebol dostatočný.

Poškodená strana Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnila v adhéznom konaní nárok na náhradu škody riadne a včas vo výške 11.761,13 eur, ktorý jej bol napadnutým rozsudkom priznaný. Po zrušení všetkých výrokov napadnutého rozsudku a úprave skutkových zistení v rozsahu stanovenom vo výroku o vine v tomto rozsudku odvolací súd nemal podklad pre priznanie uplatnenej škody zdravotnou poisťovňou v uplatnenom rozsahu, pretože obžalovanému bola preukázaná iba časť spôsobeného následku, vo vzťahu ku ktorému nebola špecifikovaná liečba a tomu zodpovedajúca výška jej náhrady. Tento záver potom odvolací súd premietol do rozhodnutia o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že poškodenú stranu odkázal s jej nárokom na civilný proces.

V závere ešte odvolací súd poznamenáva, že k ďalším uplatňovaným odvolacím námietkam ohľadne postupu orgánov činných v trestnom konaní zaujal stanovisko vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 5To/4/2019 zo dňa 26.02.2019, na ktorom zotrváva a nepovažuje za potrebné svoju argumentáciu opätovne predkladať.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a z nich vyvozené právne úvahy odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zmiernil jeho vinu a trest, teda čiastočne mu vyhovel.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.